

det mange gange. Jeg synes, det er et alvorligt problem. Jeg synes, det er ærgerligt for de handicappede, der kan se, at de ikke har de valgmuligheder, som lovgivningen egentlig giver mulighed for i paragrafferne, fordi der er problemer med at få den rette aflønning og få taget højde for alle de andre ting, der hører med ind i ansættelsesforholdet.

Som jeg har givet udtryk for, er der nogle ret klare retningslinjer om at følge overenskomsterne på området. Det er der en opfordring til, og der ligger en børbestemmelse i det. Jeg synes, man skal appellere til, at kommunerne tager ansvaret på sig i forhold til at sikre, at der er nogle ordentlige forhold.

Helt konkret har jeg sagt, at jeg vil overveje, hvorvidt man kan synliggøre mere, hvordan kommunernes forhold er, og hvilken aflønning de egentlig tilbyder, og det er fremgået ganske mange gange. Men jeg kan forstå, at fru Pernille Frahm simpelt hen bare lukker af, hver gang hun hører om nogle af de initiativer, som regeringen tager.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, for jeg tror desværre ikke, at vi kommer meget længere i den. Jeg vil bare lige bede ministeren bekræfte, at i den kortlægning, hun nu har lovet at ville lave hen over sommeren, også indgår, hvor stor en mangel på arbejdskraft der egentlig er på dette område.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg har ikke lovet at lave nogen kortlægning. Men jeg har sagt, at man selvfølgelig kan gøre det, og hvis der skal være et bedre kendskab til, hvordan det ser ud ude i kommunerne, vil det kræve en undersøgelse. Men nu er jeg så mange gange blevet kritiseret ikke mindst af fru Pernille Frahm for at sætte undersøgelser i gang for faktisk at blive klogere på situationen, så det har jeg ikke følt et behov for at gøre. Men hvis der bliver givet udtryk for, at man ønsker det, så er vi selvfølgelig fra ministeriets side villige til at følge op på det.

I forhold til at vurdere, hvad det her forslag i givet fald ville have af omkostninger, kan jeg jo se, at forslagsstillerne har givet et bud på 100 mio. kr. Men skal vi vurdere, hvilke omkostninger der er forbundet med det, kræver det et bed-

re kendskab til, hvordan situationen i kommunerne er.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 105:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til et værdigt liv for alle ældre.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsat 2/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Dette beslutningsforslag er jo en genfremsættelse af B 2, som Folketinget behandlede i oktober 2004, som var en genfremsættelse af B 11, som Folketinget behandlede tidligere – det var i hvert fald det samme, der gik igen. På den måde kunne man på dagens fremskredne tidspunkt næsten være fristet til at referere til den besvarelse, der blev givet fra regeringens side i forbindelse med de behandlinger.

Sagen er, at Enhedslisten i beslutningsforslaget foreslår, at regeringen skal bruge 35 mio. kr. til et projekt om ældrepleje for at sikre alle ældre menneskers ret til et værdigt liv. Enhedslisten tager udgangspunkt i de ti rettigheder, som Forbundet af Offentligt Ansatte og Dansk Sygeplejeråd formulerede for år tilbage.

Kl. 17.30

De ti punkter omfatter retten til selv at træffe valg på en række områder, som jeg tror mange kun kan være enige i. Principperne kan være nyttige pejlemærker i debatten om forholdene

på ældreområdet, men fra regeringens side ønsker vi bestemt ikke at begrænse de ældres behov til ti standardrettigheder.

Regeringens udgangspunkt er, at der skal være størst mulig grad af selvbestemmelse for de ældre med hensyn til den pleje, det offentlige tilbyder. Plejen skal i videst muligt omfang tilrettelægges efter den ældres individuelle ønsker og behov.

I alle andre faser af livet har vi den holdning til de tilbud og den service, vi modtager, at vi ønsker indflydelse på vores liv og på vores hverdag. Vi ønsker indflydelse på kvaliteten i vuggestuen, i undervisningen i skolerne, hvilken læge vi ønsker, og hvor knæoperationen skal udføres. Og det er jo klart, at de forhold ikke ændrer sig med alderen. Blot fordi vi bliver ældre, bliver vores behov og ønsker ikke ens, vi har præcis de samme krav på indflydelse på eget liv i vores alderdom som i alle andre af livets faser.

Det kræver valgmuligheder, og det kræver fleksible tilbud af høj kvalitet, og det mener jeg er grundlaget for at kunne give alle, også ældre, en værdig tilværelse. En god pleje tager udgangspunkt i den enkelte ældres behov og ønsker, og ikke i kategorier, som på forhånd er dikteret af os her i salen, lokalpolitikere eller det personale, som møder den ældre i hjemmet.

Vurderingen af den ældres behov og tilrettelæggelsen af plejen skal bunde i respekt for forskellighed. Det afspejler sig i den eksisterende lovgivning og i de mange initiativer, som vi fra regeringens side har taget for at sikre en god ældrepleje, og det vil også være det fokus, vi har i fremtiden.

Vi har fra regeringens side iværksat en lang række initiativer for at sikre kvalitet i ydelserne samt jo så også frihed, fleksibilitet og sikkerhed for den enkelte ældre. Vi har sørget for, at ældreområdet fik et tiltrængt økonomisk løft med 500 mio. kr. ekstra om året, siden vi tiltrådte, og fra 2006 har vi afsat yderligere 500 mio. kr. årligt til bl.a. bedre og mere fleksibel hjemmehjælp og plejehjemsgaranti.

I årene fremover er det en klar målsætning, at de ekstra midler skal bidrage til at sikre kvaliteten af ældreplejen i kommunerne. Vi har indført frit valg på ældreområdet, og der kommer fortsat flere privatleverandører på markedet. Friheden til at vælge den løsning, der passer bedst til ens ønsker og behov, er klart forbedret for de ældre. Og igen: Det er så det spor, vi vil fortsætte ad.

Vi har også med reglerne om fleksibel hjemmehjælp givet borgerne en ret til at bytte ydelser, og med erstatningshjælpen har vi sørget for, at borgerne har fået sikkerhed for, at de får den hjælp, de har krav på, hvis hjælpen ikke bliver leveret på det aftalte tidspunkt.

Så er der plejehjemsgarantien, som giver de ældre sikkerhed for, at de kan få tilbudt en plejebolig, senest 2 måneder efter at de er blevet visiteret. Det er en stor omvæltning for ældre at skulle flytte til en plejebolig, og hvis der skal ske en stor ændring i ens hverdag, ja, så er det vigtigt at vide, hvad der skal ske, og hvornår det skal ske. Der er derfor i høj grad behov for den tryghed, der ligger i visheden om, at der maksimalt kan gå 2 måneder, til man får tilbudt en ny bolig.

Hertil kommer så en bred palet af initiativer, som skal sikre tryk pleje af høj kvalitet, og jeg vil gerne nævne et par eksempler. Siden vi sidste gang var i salen for at drøfte dette forslag, har projektet »Kvalitet i ældreplejen« kørt i 2 år.

De første resultater fra SFI om de ældres, plejepersonalets og visitatorenes kvalitetsopfattelser vil blive offentliggjort senere i denne måned. En række projektkommuner er ved at afprøve metoder, der bl.a. skal sikre større fleksibilitet for borgeren, bedre forankring af de værdier, man lokalt ønsker at fremme, og bedre kommunikation mellem aktørerne på området.

Temaet om bedre kommunikation anser jeg for helt centralt i diskussionen om et værdigt liv for ældre. Skal plejen tage udgangspunkt i de ældres ønsker og behov, så skal der være rum og plads til, at den ældre og de pårørende får mulighed for at udtrykke sig. Samtidig skal de værdier, rammer og rutiner, der er i kommunen eller eksempelvis på et plejecenter, være klart formidlet.

For mig at se handler det om, at parterne skal afstemme deres forventninger. Sker det ikke, risikerer man, at der er misforståelser og misinformation, som kan have til følge, at der er dårlig tryk til både ældre og personale.

Når man spørger ældre, hvad der kendetegner god pleje, er et af svarene ofte: så få forskellige hjælpere som muligt i mit hjem. Det er jo et helt rimeligt ønske. Kendte ansigter i hjemmet skaber tryghed og sammenhæng i hverdagen. Med et af vores andre projekter, kontinuitetsprojektet, får kommunerne nu konkrete redskaber til at forbedre dagligdagen for mange ældre netop i forhold til kontinuitet.

Så vi har altså sat meget i værk for at styrke ældreområdet, men vi vil jo også videre. Med kvalitetsreformen og trepartsdrøftelserne har regeringen sendt et tydeligt signal om, at de offentlige ydelser skal have et servicetjek. Kvaliteten af ydelserne skal være i top for borgerne, og de offentlige arbejdspladser skal være attraktive for medarbejdere og ledere.

I de seneste måneder har vi derfor drøftet med organisationer og eksperter, hvordan vi allerbedst kan forbedre kvaliteten af den offentlige service. Der skal skabes større sammenhæng og fleksibilitet i ydelserne, og der skal være mere frit valg for borgeren. Eksempelvis skal den nuværende kontaktpersonordning i kommunerne næste år udvides, så den ældre eller pårørende kan henvende sig til kontaktpersonen med alle spørgsmål om hjemmehjælpen. Vi ønsker, at de spørgsmål, man måtte have som ældre eller pårørende, bliver håndteret smidigt og effektivt, og at det er tydeligt, hvem man skal henvende sig til for at få svar.

Noget af det, vi også arbejder med, er muligheden for en servicebevisordning for borgere, der er visiteret til hjemmehjælp, som betyder, at de vil kunne ansætte den hjælper, som de helst vil have. Igen gælder det, at der bliver taget mere hensyn til borgerens selvbestemmelsesret.

Vi vil også gerne gøre det nemmere for borgeren at vælge det tilbud, der passer bedst, og derfor ønsker vi, at kommunerne ud over at skulle oplyse om godkendte leverandører også skal formidle leverandørernes markedsføringsmateriale i forbindelse med visitationen.

Som jeg indledte med, kan de rettigheder, som Enhedslisten ridser op, benyttes som grundlag for en god diskussion om ældreplejen. De rummer udmærkede intentioner om at sikre muligheden for selv at tilrettelægge den hjælp, man får, men for det første synes jeg som sagt ikke, at man skal begrænse de ældres behov og ønsker til ti standardrettigheder, og for det andet sikrer den eksisterende lovgivning og de mange initiativer, regeringen har taget på ældreområdet, valgmuligheder og fleksible tilbud af høj kvalitet. Endelig vil jeg for det tredje nævne, at vi jo fra regeringens side ønsker at iværksætte initiativer, der faktisk er mere vidtgående end Enhedslistens forslag med hensyn til at sikre de ældre mere indflydelse på deres situation og dermed også vise en større respekt og netop sikre, at de ældre får et værdigt liv.

Så alt i alt finder regeringen ikke, at Enhedslistens projektforslag kan bruges som et bud på,

hvordan vi sikrer en værdig alderdom, og derfor kan vi ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Ministeren nævner i sin tale, at de ældre skal mødes med respekt, og at det skal være udgangspunktet. Jeg vil så godt spørge ministeren, om hun er enig med mig i, at der er en stor sammenhæng imellem det at udvise respekt og have tid til at gøre det, hvis man er ansat i en ældrepleje.

For hvis der er en sammenhæng imellem at udvise respekt og have tid til rådighed, så har vi måske noget af nøglen til, at mange ældre ikke føler sig respektfuldt behandlet, og at mange ansatte føler, at de skal pendle fra den ene opgave til den anden uden at have mulighed for at bruge den faglighed, som de rent faktisk er i besiddelse af.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Man kan jo ikke afvise, at tid også spiller en rolle i forhold til, om man nu får gjort arbejdet ordentligt og måske har lidt ekstra overskud, men det er jo lokalt, man skal sørge for at tilrettelægge arbejdet, så de ansatte kan nå at komme omkring det, de skal, og finde ud af, hvor meget tid der skal til for at løfte de ting, som den pågældende er visiteret til.

Jeg tror, der er mange ting, der spiller ind. Der er hele det med arbejdets tilrettelæggelse, altså at der er god styring på det, og at man finder nogle måder at gøre det på, som for medarbejderen virker hensigtsmæssige. Det, at man i det hele taget arbejder med, hvordan man skal møde den ældre, og at have et godt arbejdsmiljø, har også stor betydning.

Det kræver, at vi har nogle rigtig dygtige ledere ude omkring, og derfor sætter vi fra regeringens side meget fokus på, om lederne så også har de kompetencer, de skal have. Jeg synes, at mange undersøgelser viser, at lederne i høj grad er omdrejningspunktet for at skabe en god trivsel for medarbejderne, der så smitter af på de ældre.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Ministeren giver mig ret i, at der kan være en sammenhæng imellem det at udvise respekt og det at have tiden til rådighed. Jeg mener ikke

kun, at der *kan* være en sammenhæng; jeg mener, at der *er* en sammenhæng.

Kl. 17.40

Men er ministeren så ikke ærgerlig over, at der, mens denne regering har siddet, er blevet mindre direkte tid for de ansatte i ældreomsorgen til at være sammen med de ældre? Med hensyn til det at få mere tid til netop at kunne udvise respekt i samarbejde med de ældre får vi i dag tilbagemeldinger om, at den her regering har indført så mange administrative rutiner, så mange dokumentationsopgaver og så meget kontrol, at det betyder, at den enkelte ansatte i dag har langt færre minutter sammen med de ældre, end man havde, da denne regering tiltrådte.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne understrege, at jeg til enhver tid vil være åben over for at kigge på, om vi har lavet nogle regler, som tager unødvendig megen tid. Jeg tvivler på, at det er de centralt fastsatte regler, der er det store problem, men tror, at det måske mere er et spørgsmål om, hvordan man får det tilrettelagt, og hvad man kræver lokalt.

Men jeg vil til enhver tid være lydhør over for at se på, om jeg kan bidrage til at gøre noget for, at den tid, man har til det, som det hele drejer sig om, nemlig plejen og omsorgen, faktisk bliver større. Det har jeg jo bl.a. bidraget til ved, at vi fra regeringens side afsatte midler til at investere i de håndholdte computere, hvor vi jo har haft rigtig gode resultater med de forsøg, vi har kørt med en række kommuner. En af fordelene er bl.a., at man sparer noget tid på det, der kunne kaldes bureaukratiet, og på kørsel, fordi man på stedet kan notere de ting, som er nødvendige af hensyn til at sikre plejen for den ældre.

Jeg synes, vi skal være meget åbne over for investeringer i ny teknologi, men også over for andre måder at tilrettelægge arbejdet på med henblik på at frigøre tid til det vigtigste.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu lød det, som om ministeren mente, at de her mange initiativer fra regeringens side med såkaldt frit valg skulle have noget som helst at gøre med det frie valg for den ældre i vedkommendes dagligdag i forhold til mad, påklædning, hygiejne osv. Virkeligheden er jo, at det frie valg kun er et valg mellem, hvad det er for nogle udbydere – om det skal være offentligt el-

ler privat – der rent faktisk skal stå for de her ydelser.

Så der er ikke nogen direkte sammenhæng, måske lige bortset fra noget, som jeg godt vil spørge ministeren om: Ser ministeren ikke en sammenhæng i hele det her spørgsmål om frit valg – såkaldt frit valg – udbud osv. og så de øgede krav til, at de ansatte skal bruge meget tid på dokumentation og kontrol af den simple årsag, at det jo er forudsætningen for, at man kan konkurrenceudsætte, som det så fint hedder, de ydelser, der bliver givet på hjemmehjælpsområdet?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er da noget underligt noget at sige, at frit valg-reglerne ikke er med til at øge respekten og værdigheden for den enkelte ældre. Det er det da om noget, fordi man der får meget mere indflydelse på de ting, der betyder noget for en i dagligdagen, får meget mere selvbestemmelse.

Noget af det helt afgørende er da f.eks., at man frit kan vælge, hvilket plejehjem man ønsker at være på, når man er visiteret til en plejehjemsplads, hvad enten det så er et kommunalt eller et privat plejehjem, og i hvilken kommune det måtte ligge. Det er da helt afgørende, at man har muligheden for at gå ind og se på: Hvad er det for nogle værdier, der gør sig gældende på den pågældende institution? Er det her et sted, hvor jeg har lyst til at være? Så om noget har vi da med frit valg-bestemmelserne på de forskellige områder netop sat fokus på, hvad der er værdighed for den enkelte modtager.

Det er så rigtigt, at det har krævet nogle omstillinger i kommunerne at indføre det frie valg, f.eks. i forbindelse med leverance af hjemmehjælp, men det regelsæt har jo så også markant forbedret den ældres retssikkerhed i forhold til, at der er kommet en mere ensartet visitation.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Men er ministeren ikke enig med mig i, at lige præcis det, at alle ydelser på de områder skal konkurrenceudsættes, betyder, at der stadig og fortløbende vil være meget af personalets tid, der går med dokumentation og kontrol, fordi det jo er den eneste måde, man kan konkurrenceudsætte det, der rent faktisk går og laver, på; at det lige præcis er dér, at en del af problemet med at kunne give en god og værdig behandling af de ældre ligger, altså i mangelen på tid?

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er slet ikke enig i hr. Jørgen Arbo-Bæhrs fokusområde. Jeg synes, det er helt afgørende, at man fra kommunens side er i stand til at dokumentere, at den ældre får den hjælp, som den ældre har behov for, og den hjælp, som den ældre er visiteret til. Og det kræver selvfølgelig noget papirarbejde at levere den dokumentation, men den er da helt nødvendig af hensyn til den ældre og det behov, den ældre har.

Jeg ved godt, at der er kommuner, der f.eks. synes, det er irriterende, at man skal give en skriftlig afgørelse til den ældre om den beslutning, der er taget i visitationen, men det synes jeg jo er særdeles vigtigt af hensyn til den ældres retssikkerhed.

Og så synes jeg, der er oplagte fordele ved, at man får konkurrence på området, fordi det faktisk gør, at man så alle steder opper sig noget mere for at levere en service af god kvalitet. Der er så et regelsæt, man har skullet indføre med at adskille myndigheds- og leverandørrolle osv., men det mener jeg er rigtig positivt, fordi det har skabt noget klarhed og noget gennemsigtighed, som ender med at komme de ældre til gode.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Vi går til ordførerrækken, og jeg skal give ordet til hr. Hans Andersen.

Hans Andersen (V):

Tak til Enhedslisten for at genfremsætte dette beslutningsforslag. Jeg vil gerne på Venstres vegne tilslutte mig målet om at sikre et værdigt liv for alle ældre. Ligeledes kan vi tilslutte os intentionerne i de ti punkter om ældres rettigheder, som nævnes i beslutningsforslaget. De er som udgangspunkt meget svære at være imod.

Men jeg synes ikke, at argumentationen i forslaget er holdbar. Enhedslisten har for hvert af de ti punkter fundet konkrete eksempler på enkeltssager, som de tager hele ældreplejen til indtægt for. Det er hverken fair over for de ældre eller plejepersonalet, som gør en stor daglig indsats.

Naturligvis skal vi kvalitetsudvikle ældreplejen, og Venstre har også været med til at tage en række initiativer til at styrke kvaliteten. Der er,

som socialministeren nævnte, tilført mange millioner kroner til dette område, og vi har desuden indført det frie valg af leverandører af både personlig og praktisk hjælp. De ældres retssikkerhed er blevet styrket, og med det frie valg er der jo netop sat fokus på kvaliteten i ældreplejen.

Ældre kan i dag skifte leverandør, hvis de ikke er tilfredse med deres nuværende leverandør, hvad enten det er den kommunale eller den private. Det giver konkurrence om, hvem der er bedst til kvalitet. Ældre kan også vælge frit mellem kommunale plejeboliger, selvejende institutioner og private plejeboliger. Det er alt sammen noget, der i høj grad er med til at forbedre kvalitetsoplevelsen for den enkelte ældre.

Desuden er projektet »Kvalitet i ældreplejen« gennemført. Det har sat fokus på større fleksibilitet og bedre kommunikation mellem de ældre, leverandørerne og hjemmehjælpen og ikke mindst på målet om at have så få forskellige hjælpere i hjemmet som muligt.

Venstre vil gerne gå videre med mere frit valg for borgerne og større sammenhæng og fleksibilitet i den hjælp, som de ældre modtager. Og i forbindelse med kvalitetsreformen støtter Venstre varmt en udvidelse af kontaktpersonordningen i hjemmeplejen og indførelsen af en servicebevisordning for borgere, der er visiteret til personlig og praktisk hjemmehjælp.

Konkret mener vi i Venstre, at intentionerne i dette beslutningsforslag er gode, men at vi allerede er godt i gang med kvalitetsudviklingsprojekterne, udvidelse af det frie valg og kvalitetsreformen. Så derfor mener jeg, at forslaget er overflødig, og på den baggrund kan Venstre ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Hr. Hans Andersen nævner, at Venstre er optaget af fortsat at kvalitetsudvikle, og taler meget om det frie valg. Og ministeren talte i sin tale om, at man forventede i fremtiden også selv at kunne vælge, hvilken ansat man ønskede til de enkelte opgaver.

Når vi taler så meget om uddannelse, og at det er et fagligt arbejde, vil jeg gerne spørge ordføreren, om de valg, man kan træffe, bevæger sig inden for rammen af, at det er fagpersoner, man som borger kan vælge til de opgaver, som er defineret i form af ældreomsorg og hjemmepleje.

Kl. 17.50

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det er vigtigt, at leverandører, private eller offentlige, når de skal levere en serviceydelse til vores ældre medborgere, leverer en god kvalitet, og det betyder jo også, at de skal besidde en række kompetencer for at udøve den opgave. Så målet er – og jeg synes, vi skal have fokus på målet – god kvalitet til de ældre mennesker, der har brug for hjemmehjælp. Og det er det, vi skal have fokus på, når vi i fremtiden skal godkende offentlige, kommunale leverandører eller private leverandører.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

På langt de fleste områder er det jo sådan, at vi kræver formelle kompetencer, og dertil kommer der også personlige og tilegnede kompetencer efterfølgende. Det, der var mit spørgsmål, var, om hr. Hans Andersen ikke er enig i, at når det er de her opgaver, man er visiteret til, så kræver det, at man også har formelle kompetencer med sig.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det er vigtigt, at vi har fokus på målet, altså kvaliteten af den hjemmehjælp, man modtager, uanset om det er til personlig pleje eller praktisk hjælp, og at det er målet. Og så tror jeg sådan set meget naturligt, at kompetencerne for de personer følger med. Men på forhånd at sige, at vi kun vil have, at personer med den og den uddannelse leverer hjemmehjælp til vores ældre medborgere, mener jeg sådan set ikke vi på forhånd skal lægge os fast på. Det afgørende er, at vi styrer efter kvaliteten, og den skal være høj.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver ordet til fru Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

Ret til et værdigt liv for alle ældre. Vi ved jo faktisk rigtig meget om, hvad der skal til, for at ældre mennesker synes, de lever et værdigt liv. Vi ved rigtig meget om, hvad de ønsker sig i hverdagen, for at de har den livsglæde, der skal til, for at de kan leve aktive liv. Vi ved noget om, at de gerne selv vil have indflydelse på deres hverdag, på de nære forhold, som også er beskrevet i Enhedslistens forslag. Det er alt det, der bevæ-

ger sig helt tæt på mennesker, og som er meget afgørende for, at man kan have den trivsel i hverdagen, som er så afgørende vigtig, for at man også kan føle sig som et værdigt menneske.

Vi ved, at det også er vigtigt, at man har overskud til at indgå i sociale relationer, også selv om man bliver gammel, også selv om man skal have hjælp til at flytte sig for at kunne være aktiv i de sociale sammenhænge, hvor man nu måtte befinde sig.

Det er utrolig vigtigt, at alle de ting sker rigtigt og der er tid til, at de mennesker, der er omkring de ældre, kan anvende den tid, de har, på en sådan måde, at den ældre føler sig værdsat og føler, at man får indfriet de forventninger, man har til livet.

Derfor synes vi, at Enhedslistens forslag rammer noget meget centralt, fordi det, vi ser lige nu, jo er rigtig mange tilbagemeldinger fra ældreområdet, som lige præcis trækker i den modsatte retning. Vi hører tilbagemeldinger fra mange ældre, der føler sig overset i hverdagen, fordi de mennesker, som skal hjælpe dem med de her centrale ting, har for travlt. De har ikke tid til, at de ældre bliver betragtet som de personligheder, de er, med den historie, de har med sig, med den livssituation, de befinder sig i.

Og derfor er det utrolig vigtigt, at vi får brudt det mønster, som vi har set de sidste år, hvor vi jo har set, at regeringen en overgang har sagt, man ville bryde minuttyranniet. Men det er ikke blevet brudt. Vi har stadig væk nogle systemer, som styres således, at ældre føler sig overset. Og det er så vigtigt, at vi får brudt op og får lavet en fuldstændig kovending i ældreomsorgen i forhold til, om man styrer efter stive systemer, eller man styrer efter de mennesker, man har foran sig, og som man har blik for at se, og som man har tid til at arbejde sammen med.

Vi Socialdemokrater vedtog et ældreoplæg i august måned sidste år, og det ligger fuldstændig i forlængelse af det beslutningsforslag, Enhedslisten har skrevet her. Der er ingenting i vores ældreoplæg, der overhovedet konflikter med beslutningsforslaget.

Vi har i vores udkast til finansloven, som vi har gang i lige nu, sat penge af til, at vi lige præcis gerne vil gå ind og styrke området omkring de ældre. Vi ser meget gerne, at vi bruger flere penge på at styrke det område, sådan at vi kan få en bedre omsorg og vi kan få en bedre pleje og vi kan få flere ældre mennesker, som lever aktive liv med en høj grad af værdighed.

Hvis vi lister alle de initiativer op, som er taget, så har vi altså ikke ramt nerven i ældrepolitikken, før vi også kigger på, om de ældre mennesker, som er derude, også føler, at de har fået en bedre omsorg og pleje, og om de har fået mere tid til at se sig selv som værdige mennesker med hele den historie, de har med sig. Derfor vil vi gerne støtte det her ændringsforslag, og vi håber meget, at vi kan få en god snak om, hvordan vi kan gøre ældreomsorgen bedre, for den kan nemlig gøres meget bedre.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Jeg kan sige, at vi jo er enige med forslagsstillerne i, at der skal opstilles nogle krav til en anstændig og en god ældrepleje, og det gælder ældre i egen bolig og også ældre på plejehjem. Den daglige hjælp til den enkelte ældre skal jo ikke ydes som en standardiseret hyldevare, nej, plejen skal ske med værdighed og fleksibilitet.

I Dansk Folkeparti støtter vi det frie valg, for vi mener, det er et gode, at ældre selv kan vælge, hvem de vil have inden for dørene. Man tilgodeser altså den ældres eget ønske. Der er ældre, der har valgt den kommunale hjemmehjælp, mens andre har valgt den private. Det frie valg betyder altså en større tilfredshed, fordi det er den ældre, der selv får lov til at bestemme.

Nu er det frie valg jo ikke løsningen alene, hvis vi skal sikre en bedre hjemmehjælp. Vi ved, at mange ældre klager over, at hjemmehjælpen har for travlt, så det er mere tid, der mangler; tid og atter tid; tid til de ti rettigheder, der er beskrevet i forslaget. Vi mener, opskriften må være, at der skal ansættes langt flere hjemmehjælpere i kommunerne. En hjemmehjælper skal ganske enkelt besøge færre ældre dagligt, så hun kan være hos den ældre i længere tid.

Jeg ved godt, at det er svært at rekruttere medarbejdere i ældreplejen, og at det vil blive det på sigt, for det betragtes som et lavstatusjob. Lønnen er for ringe, og arbejdsmiljøet er for dårligt, så der er ikke noget at sige til, at mange falder fra og vælger en anden levevej. Så udfordringen må derfor være, at vi yder en indsats i forhold til at rekruttere og fastholde de fagligt dygtige medarbejdere, der dagligt yder en stor menneskelig indsats for vores gamle.

Når man bliver ældre, sættes der nogle begrænsninger, for man kan ikke foretage sig det,

man tidligere har gjort. Livet igennem tillægger vi os vores egne rutiner. Vi bestemmer selv, hvornår vi vil i seng, hvad vi vil spise, hvilken påklædning vi vil gå i, og vi er mere eller mindre aktive udadtil i det offentlige rum.

Når man ikke kan alle ting mere, så kan jeg godt forstå, hvis håbløsheden breder sig, og jeg kan godt forstå, hvis mange ældre føler sig isolerede og magtesløse, fordi de ikke kan det, de har lyst til lige her og nu. De må så vente på, at der kommer en hjemmehjælper, som desværre kun er der i kort tid, inden hun haster videre til den næste. Så sidder den ældre tilbage uden at have fået dækket de behov, der måtte være, og i særdeleshed ikke de sociale behov, og det er utrolig trist og uværdigt.

Jeg vil gerne indskyde, at det jo ikke kun er en offentlig opgave at stimulere den ældres sociale behov. Her må familierne også på banen.

I Dansk Folkeparti har vi siden 2002 bestræbt os på at sætte ældreområdet højt på dagsordenen. Vi har i de årlige finanslovforhandlinger sammen med regeringen afsat mange midler til ældreområdet, herunder ekstra midler til en bedre ældrepleje. Og vi har udmøntet en række konkrete lovinitiativer, som forbedrer forholdene for de ældre.

Derudover er der så på finansloven for 2007 afsat 100 mio. kr. i 2007 og 100 mio. kr. i 2008 til en pulje til udvikling af bedre ældrepleje. Det er midler, der kan søges til en bred vifte af aktiviteter og initiativer, som har til formål at forbedre ældreplejen. Det er projekter, der kan være rettet direkte mod ældre borgere eller målrettet mod personalets vilkår og dermed indirekte de ældres vilkår og livskvalitet. Det er projekter, der baseres på ideer og initiativer fra medarbejdere og/eller de ældre selv. På den måde sikres det nemlig, at der sættes ind netop der, hvor der er et aktuelt behov i det daglige arbejde.

Kl. 18.00

Af satspuljen er der afsat 25 mio. kr. til uddannelse af ledere og udførende personale. Der er ligeledes afsat ca. 50 mio. kr. de næste 4 år til kvalitetsudvikling af ældreområdet, så jeg mener ikke, at Enhedslistens forslag om, at der skal afsættes 35 mio. kr. til metodeudvikling, er relevant, for vi er godt i gang med kvalitetsudviklingsprojekter og andre initiativer. Så på den baggrund afviser vi forslaget.

Afslutningsvis vil jeg godt sige, at retten til et værdigt liv for alle ældre jo burde være indlysende, det burde være overflødigt at diskutere det. Men det er det desværre ikke, for vi skal

gøre det meget bedre, og vi skal blive ved med at diskutere det her område, indtil vi gør det godt nok.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Fru Pia Kristensen siger, at der er tilført mange penge til området. Kunne ordføreren forklare mig, hvordan det så kan gå til, at der stadig væk er så stor mangel på tid til de kerneopgaver, som er allertættest på de ældre, og som betyder, at så mange ældre fortæller os, at de mangler, at de ansatte har bedre tid?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det kan der jo gives forskellige svar på. Der er nogle kommuner, skal jeg lige huske at sige først, som gør det virkelig godt, hvor ældre er meget, meget tilfredse med den hjemmehjælp, de modtager, og hvor de føler, at hjemmehjælperen har tid til også at sætte sig ned og drikke en kop kaffe og tage en sludder, men så er der kommuner, som visiterer meget stramt, det vil jeg medgive.

Der synes jeg faktisk, der er en forpligtelse fra kommunernes side til, at de sikrer, at der er nogle flere medarbejdere i systemet. Vi afsætter trods alt hvert evig eneste år på finansloven 0,5 mia. kr. ekstra til det her område, og jeg tror altså ikke på, at det går op i administration og bureaukrati.

Jeg ved godt, der var en omstillingsproces, da det frie valg skulle køres på plads, men det er overstået, det må kommunerne have styr på nu. Så pengene skal altså gå direkte til en bedre ældrepleje.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Hvad tror fru Pia Kristensen der skal til, for at de kommuner, som fru Pia Kristensen mener ikke bruger pengene på ældreplejen, vil prioritere anderledes?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det er et godt spørgsmål. Vi har jo faktisk gjort det i sidste finanslovforhandling, at vi øremærkede pengene, fordi det viste sig, at mange af de penge fra den halve milliard ikke gik direkte målrettet til en bedre ældrepleje. Derfor skal kommunerne søge de penge, og de skal kunne dokumentere, at pengene skal bruges til de æl-

dre. Socialministeriet skal så vurdere og tage stilling til, om den ansøgning virkelig viser, at de penge nu målrettes de ældre. Den måde er det sikret på.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er nu hr. Tom Behnke, der får ordet.

Tom Behnke (KF):

Der er jo tale om en genfremsættelse af en genfremsættelse af et gammelt forslag fra Enhedslisten, og vi forstår stadig væk ikke helt, hvorfor Enhedslisten bliver ved med at genfremsætte det her forslag. Det må jo, som jeg sagde sidst, være en eller anden, jeg er lige ved at kalde det masochistisk indstilling til tingene, at man fremlægger et forslag, som alene har det formål at give regeringspartierne og ministeren mulighed for at stå her og prale af alt det gode, vi har gjort.

Jeg ved ikke, om det er det, der er målet for Enhedslisten, men det er i hvert fald det, der er resultatet. Det var det, sidst vi diskuterede det her forslag, og det vil det være igen i dag. Enhedslisten foreslår, at man skal bruge 35 mio. kr., og regeringen har brugt 500 mio. kr. til et løft på det her område. Det vil sige, at vi allerede på det økonomiske område jo har løftet væsentligt mere, end Enhedslisten vil være med til her.

Det andet, der gør sig gældende, er, at når det drejer sig om de her ting, har regeringen jo ikke bare talt om tingene, vi har rent faktisk gennemført forslag efter forslag efter forslag. Det er jo selvfølgelig noget nyt i dansk politik, hvis man kigger tilbage på den forrige regering, som kun talte om, hvad den godt kunne tænke sig at gøre, men egentlig aldrig realiserede det. Den her regering har jo – og det vil jeg godt erkende er en svaghed ved den her regering – gennemført forslag efter forslag i et sådant tempo og i et sådant omfang, at vi dårligt har tid til at gå ud at fortælle, at vi gør det. Og det er selvfølgelig en svaghed. Den må vi se om vi ikke kan få rettet op på.

Kl. 18.05

Når vi taler om et værdigt liv for alle ældre, er der jo ikke nogen tvivl om, at vi er enige. Vi er enige om, at nøgleordene skal være værdighed, og værdighed kommer ikke mindst af selvbestemmelse, indflydelse på sit eget liv, de frie valg, muligheden for forskellighed, og at man bliver behandlet som et enkeltstående individ og ikke bare som en masse; at man ikke bliver umyndiggjort, fordi man bliver ældre, men at

man tværtimod til stadighed får lov at bevare de kvaliteter, der er her i livet, nemlig at man selv kan vælge.

Der er det jo ret interessant at kunne konstatere – det har vi haft en debat om tidligere i dag, hvor jeg også nævnte det – at når vi så taler om de her forskellige former for frit valg, kan vi jo slå efter i Folketingets forhandlinger og se, at hver eneste gang der er et forslag om frit valg, stemmer Enhedslisten imod. Det er jo sådan lidt paradoksalt, men det gør man altså.

Det, som vi fra regeringspartierne og regeringens side har gjort, er, som jeg sagde, at vi har givet et permanent løft til ældreplejen på 500 mio. kr. årligt, vi har indført frit valg af hjemmehjælp, øget indflydelse på hjemmehjælp, retskrav på hjemmehjælp, frit valg af plejebolig, ret til at tage ægtefællen med i plejebolig, flere ældreboliger – der er faktisk bygget over 14.000 nye – supplerende pensionsydelse, udvidelse af reglerne om helbredstillæg, forhøjelse af tilskud til høreapparater, influenzavaccination, forbedret ledsagerordning, styrket indsats over for demente, fokus og udvikling på hospiceområdet, efterlevelsespension, plejehjemsgaranti, friplejehjem, og jeg kunne såmænd blive ved længe, men det skal jeg undlade at gøre.

Det beviser bare, at den her regering ikke nøjes med at tale om tingene, vi nøjes ikke med at sidde i studiekredse og filosofere over, hvad man kunne tænke sig at gøre, vi gennemfører og realiserer et værdigt liv for ældre, ikke mindst de to seneste store, jeg vil godt tillade mig at kalde det konservative mærkesager, nemlig gennemførelsen af hele velfærdsreformen og ikke mindst den kvalitetsreform, som vi er i gang med i øjeblikket, der for alvor vil komme til at løfte det her område.

Jeg takker Enhedslisten for muligheden for endnu en gang her at kunne få lov at læse op af vores pralekatalog. Tak for det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Jørgen Arbo-Bæhr har bedt om ordet for en kort bemærkning. Jeg beder ordføreren blive på talerstolen. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil meget gerne give hr. Tom Behnke muligheden for at prale videre – f.eks. at prale med den fantastiske forbedring for de ældre, at man har gennemført en velfærdsreform, der de facto afskaffer efterlønnen for en hel masse menne-

sker; det har jo så ikke rigtig noget med det her forslag at gøre, men når nu hr. Tom Behnke nævnte det.

Til gengæld kunne jeg godt tænke mig at sige i forbindelse med alle de her fantastiske tiltag, som hr. Tom Behnke refererer til, at hr. Tom Behnke vel så samtidig er enig med mig i, at de ti rettigheder, vi nævner i det her forslag, er sådan nogle helt basale menneskelige rettigheder. Og så kunne jeg godt tænke mig at høre, om alle de fantastiske mange tiltag fra regeringens side faktisk har ført til, at ældre har disse helt basale menneskelige rettigheder i dag, eller om penge- ne måske er gået til noget helt andet.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg er nødt til at tilbagevise påstanden om, at vi har afskaffet efterlønnen. Det har vi ikke. Det er slet ikke det, der er tale om. Det, der er tale om i forbindelse med velfærdsreformen, er en erkendelse af, at vi i dag heldigvis lever væsentlig længere, end vi gjorde i gamle dage.

Samtidig med at vi lever væsentlig længere, er vi også friskere i væsentlig længere tid, og i og med at vi er friskere i væsentlig længere tid, vil det også være hensigtsmæssigt, at vi så også er med til at bidrage til det her samfund – et samfund, som vi er tilhængere af – altså at give det den sammenhængskraft, der gør, at vi alle sammen kan være her. Vi må sørge for at målrette indsatsen mod de mennesker, der har brug for hjælp, og til gengæld sørge for, at de mennesker, der så kan yde den hjælp eller være med til at bidrage til, at samfundet kan hænge sammen, rent faktisk også gør det. Så jeg må afvise, at vi afskaffer efterlønnen.

Med hensyn til de basale rettigheder er der ikke nogen tvivl om, at der da til stadighed kan ske forbedringer, og det arbejder vi konstruktivt på. Vi nøjes ikke med at tale om det, vi gør det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu er jeg jo godt klar over, at hr. Tom Behnke ikke er en nedslidt, ufaglært kvinde, som ikke har den glæde, som hr. Tom Behnke har, af at leve længere. Men lad det nu ligge.

Det, der bare undrer mig, er, hvordan man kan stille sig op på den talerstol og i den grad – hr. Tom Behnke sagde det jo selv – prale med alt det fantastiske, der er gjort, når man så alligevel ikke har formået at løse det fuldstændig basale problem at sørge for, at ældre mennesker i det

her land har nogle helt almindelige menneskelige rettigheder. Det må da mane til eftertanke for en regering, som øjensynligt spytter fantastiske initiativer ud, at man så ikke er i stand til at få løst de helt basale problemer for ældre mennesker i det her land. Det undrer mig lidt, at man ikke kan det.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det, der er sagen, er, at vi jo rent faktisk har gennemført en lang række tiltag, således at vi har sikret helt basale rettigheder, herunder helt basale rettigheder for ældre. Vi har i den her regering nemlig sørget for at tage nogle konkrete tiltag. Hvad gjorde man, da hr. Jørgen Arbo-Bæhrs parti, Enhedslisten, havde magten under Nyrupregeringerne? Da talte man og talte og talte, men man gennemførte jo ikke noget reelt.

Det er jo først, da den her regering kommer til, at man begynder at gennemføre reelle forslag i stedet for kun at tale om tingene. Så begynder man at få gennemført nogle forbedringer for i det her tilfælde de ældre, at få gennemført nogle basale rettigheder, f.eks. at man, når man er blevet visiteret til hjemmehjælp, har et retskrav på at få den, og hvis ikke det offentlige kan levere den, så må man vælge en anden leverandør. Den form for basale rettigheder gennemfører vi konkret. Vi nøjes ikke med at tale om det ligesom Enhedslisten.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver ordet til hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Set sådan lidt fra oven og lidt overfladisk betragtet er det jo et ret sympatisk forslag, Enhedslisten er kommet med. Hvem ønsker ikke større fleksibilitet for de ældre, hvem ønsker ikke en bedre hjemmepleje, hvem ønsker ikke større fokus på alle de ømme punkter, der desværre er i ældreplejen i dag? Jeg tror i og for sig, at der er et bredt ønske i hele Folketinget om at forbedre vilkårene for de ældre, vi er bare ikke helt enige om hvordan.

Derfor synes vi også, at der bliver ramt lidt skævt i det her forslag, det skal jeg ikke lægge skjul på. Som altid er det ufinansieret – det er jo vane fra Enhedslistens side – men hvis man ser bort fra det, som i sig selv er lidt problematisk

for en radikal, så er svaret på de problemer, der er i hjemmeplejen, for os at se ikke nødvendigvis at opstille ti rettigheder, som lige præcis er de ti rettigheder, de ældre skal tilbydes.

Vi tror egentlig, at det, der skal til, for at ældreplejen bliver bedre i Danmark, og det, der skal til, for at den enkelte ældre føler, at der bliver taget hånd og hans eller hendes situation, er, at vi tør overlade beslutningen og ansvaret til den ældre selv i samarbejde med den medarbejder, der er i spil.

Det vil sige, at vi egentlig ikke har lyst til at lægge os fast på lige præcis 10 eller 12 eller 20 rettigheder eller ting, som hjemmeplejen skal tjekkes på. Vi har lyst til at give tillid og faglighed til den enkelte medarbejder i hjemmeplejen, vi har lyst til at give flere ressourcer til de ømme punkter, ikke mindst til de socialt udsatte ældre, vi har lyst til at satse på massiv videre- og efteruddannelse af de mennesker, der arbejder i hjemmeplejen, og satse på deres faglighed, deres vurdering i samarbejde med den borger, som det hele handler om.

Af de grunde kan vi ikke umiddelbart stemme for forslaget. Selv om vi giver gode point for intentionen om at få en bedre ældrepleje, er vi ikke sikre på, at dette er vejen til det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pernille Frahm.

Pernille Frahm (SF):

Det, at man overhovedet skal lave et sådant forslag, er jo et tegn på, at det ikke går helt så fantastisk godt, som nogle ordførere har været heroppe at sige. Hvis man skulle tro den konservative ordfører, behøvede vi jo ikke at have modstand mod det her forslag, så kunne vi bare godtage det, for så var der ikke noget problem, så var det jo alt sammen på plads. Sådan hørte jeg i hvert fald talen fra hr. Tom Behnke lige før.

Sandheden er jo desværre en lidt anden. Det går ikke den rigtige vej med det her. Jeg tror, vi alle sammen kan huske de der diskussioner om stopuret i valgkampen og den forargelse, der var over, at man nu skulle bruge den slags, når man var ude og havde med rigtige mennesker at gøre. Sagen er jo, at det ikke er blevet bedre. Håndholdte computere eller ej, så er det jo stadig væk et spørgsmål om at få tiden til at slå til, der er det bærende, når der kommer hjemmehjælp osv. ud til de ældre.

Kl. 18.15

Det, som jeg tror mange af os her i dag en gang imellem overvejer, er, hvordan det vil blive, når man en dag selv står der og skal opleve den situation, at man rent faktisk risikerer at blive umyndiggjort, at man rent faktisk risikerer at blive gjort til et objekt for andres arbejde. Hvordan vil man mon komme til at opleve det, at der bliver handlet og besluttet, og at det har man så at rette sig efter, hvor markant anderledes må man ikke føle sig og sit menneskeværd i sådan en situation.

Jeg kan godt være enig i alle de der ting, der er sagt om de 10 punkter: hvorfor lige 10, hvorfor ikke 11, eller hvorfor ikke 3, eller hvorfor ikke 100? Det er jo sådan, at når vi prøver at lave nogle fundamentale rettigheder, bliver vi jo altid nødt til at prøve at formulere os på en eller anden måde vel vidende, at det aldrig kan være dækkende nok, men det er jo en retningspil, det er jo en måde at signalere, hvad det er, man vil, på. Det er selvfølgelig meningen, at man ikke skal gøre det ringere, men helst bedre, end der står i sådan et sæt standardregler.

Jeg synes ikke, det er nogen dårlig idé at lave et sæt af fundamentale rettigheder, som man vil fastholde livet ud. Jeg vil gerne støtte forslaget, også selv om jeg er enig i nogle af de andre ting, der er sagt fra folk, som kun støtter tanken i forslaget: at det først og fremmest drejer sig om at sikre kvaliteten i arbejdet, altså sikre, at de mennesker, der arbejder i ældreplejen, får den tid, den respekt, det selv værd i deres job og den frihed til at løse det på den måde, som de ønsker at gøre det på, der vil være virkelig fremmende for en bedre situation for vores ældre.

Men det ene udelukker jo ikke det andet. Hvis man laver et sæt af fundamentale rettigheder, er man jo også med til at lægge en værdi i det arbejde, der skal udføres, som jo spiller tilbage på de mennesker, der skal udføre det, og som gør, at de vil være bedre i stand til at løfte opgaven.

Så jeg vil på SF's vegne gerne støtte beslutningsforslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Den næste, der får ordet, er ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil godt have lov til at takke for den her debat, som på mange måder har været god og nyttig. Der er flere, der heroppefra har spurgt, hvorfor Enhedslisten genfremsætter et forslag, som

engang før er blevet stemt ned. Det gør vi, fordi vi tror på, at den eneste vej til, at vi får en bedre ældrepleje og i det hele taget en bedre offentlig sektor i Danmark er, hvis vi hele tiden rejser debatten her i Folketingssalen og alle mulige andre steder.

Det er kun på den måde, at vi hele tiden fastholder det politiske flertals ansvar for, at vi i et af verdens rigeste lande stadig væk har store, store problemer med, at ældre mennesker ikke har nogle helt grundlæggende rettigheder og ikke har friheden til at bestemme over deres eget liv. Derfor rejser vi debatten, og derfor hører vi jo også, at holdninger ændres hen ad vejen.

Jeg vil specielt godt sige tak til de partier, der rent faktisk støtter vores forslag, nemlig Socialdemokraterne og SF. Men jeg vil også godt sige tak til dem, der i hvert fald har forstået, hvad det er for nogle ting, der bl.a. skal til, for at alle ældre i Danmark får et bedre liv, et værdigt liv.

Når f.eks. Dansk Folkepartis ordfører fremhæver, at noget af det, der er behov for, er mere tid, flere ansatte og bedre forhold for dem, der arbejder inden for ældreplejen, mener jeg også, at vi på det område har fået rykket ved nogle holdninger.

Jeg mener, at et af de væsentligste spørgsmål, vi skal stille os selv her det kommende stykke tid, er, hvordan vi sikrer, at de, der skal tage sig af vores ældre, såvel som de, der tager sig af vores børn og de syge, får bedre tid, hvordan vi sikrer, at vi får flere ansatte, og at de også får bedre muligheder for at yde den ekstra omsorg, der skal til.

Kl. 18.20

Når vi i forslaget lægger op til, at noget af det, der kan gøre det bedre for de ældre, er 10 grundlæggende rettigheder, betyder det jo ikke – når man ser på forslaget, hvor vi bl.a. går ind for, at man udvikler metoder inden for det område – at det ikke lige så godt, som nogle har sagt, kunne være 11 eller 12 eller 13 eller 14. Hvis der er nogen, som undervejs i det her forløb finder ud af, at der er andre områder, som er lige så væsentlige for den enkelte ældre, hvorfor skulle man så ikke også kunne udvikle basale rettigheder på de områder?

Det her handler jo netop ikke om, at man dikterer, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Det her forslag lægger netop op til, i modsætning til hvad De Radikales ordfører sagde, at det, der er rigtigt og forkert, skal defineres af den ældre, selvfølgelig i samarbejde med den, der skal hjælpe den ældre, altså den ansatte,

hvad enten det er på plejehjemmet, eller det er i hjemmehjælpen.

Virkeligheden i dag for mange ældre er jo, at f.eks. den praktiske hjælp bliver adskilt fra den personlige hjælp, og det medfører så, at der kommer flere forskellige mennesker i hjemmet og mange flere forskellige på plejehjemmene. Det gør det i sagens natur vanskeligt at tilrettelægge en fornuftig hverdag i en direkte kontakt mellem den ældre og de ansatte.

Vi ved jo selv, at når flere skal lave aftaler, er det sværere, end når få skal lave aftaler. Det skal endda mange steder foregå med stopur: 2 minutter til det ene og 30 sekunder til det andet. Det er en af de grimme konsekvenser af, at man har privatiseret, at alle de her krav om dokumentation og kontrol af hvert enkelt minut er blevet en del af hjemmehjælperens og plejepersonalets hverdag. Det kan der laves om på f.eks. ved at støtte det her forslag.

Vi vil til sidst bare takke for, at der i hvert fald er så meget fokus på det her område, at politikerne, også de, der måske i virkeligheden ikke vil gøre så meget, nærmest står i kø for at sige alt det gode, de rent faktisk gerne vil gøre, for at de ældre får en bedre hverdag. Det er i hvert fald et første skridt på vejen hen imod, at vi kan få rettet op på de forhold, der i dag eksisterer for de ældre, både i hjemmene og på plejehjemmene.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er ikke mere på dagsordenen.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af det danske bidrag til den internationale sikkerhedsstyrke ISAF i Afghanistan. (Beslutningsforslag nr. B 161).

Forslag til folketingsbeslutning om det danske bidrag i Irak til den multinationale sikringsstyrke. (Beslutningsforslag nr. B 162).

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 11. maj 2007, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.24